

CSIKSZEREDA

KÖZGAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor.
Negyedévre 2 kor.

Felolvasó szerkesztő:
Dr. Szántó Samu,
úgyvöl.

Knyltár a cí. el. szorokint 30 fillért küszöletnek.
Egyes lap ára 20 fillér.
Hirdetési díjak a legutolsóban számítatnak.

Hol tartunk?

Egyes szavakban vannak kifejezésre juttatva nap nap után valamennyi székely lapban azok a szükségletek, melyek a székely népnél kielégítésére várnak, s melyek által okozott bajokat egy nagy, hatalmas eszme volna hivatva orvosolni: „a székely akció”. Emlékezem rá, mikor felvetődött. Nem eszme volt az akkor, hanem valóságos áradat, amely kiindult a marosvásárhelyi székely társaság szombati vacsorájából s eláraztotta hazánk négy székely vármegyéjét s hullámai keresztülsaptak a Hargita bércen, keresztül a Királyhágó ormain s már-már úgy látszott, hogy az ige testté lett, mikor...

Kitűnt, hogy a székely akció csak eszme volt. Hatalmas, óriás eszme, magasztos, mert célja egy népnek boldogítása, felségítése; de mégis csak eszme törzs nélkül, alap nélkül, mely talán hódít és testet ölt, ha kitartással, nemes buzgósággal ápoltatik és terjesztetik; de elmulik, ha rész-

vétlenség, az unalom, a látsultság vonja be rideg látóval.

S fájdalom, ma már ott tartunk, hogy az eszme kezd elposványosodni. Még hozzáillik ugyan róla, még lapjaink vezérek keiben lel-felhangzik olykor a keserű panasz s a székely mozgalomba vetett hit, de már alig van ember, aki biznék annak sikerében, alig van, aki hinné, hogy a mi nagy bajainkra írt majdan a székely akció hozand. A székely társaságok, melyek a nagy eszme ébrentartására alapítottak, lassankint megszűnnek s elégnék tartják, ha egy-egy kiránduló csoport fogadására egy egyént kiküldenek azzal, mintha ő volna a társaság vezérlője.

Ott tartunk, ahol azelőtt voltunk. Pusztul a székely. Szegényedik és kíváncsol, földje idegen kézre kerül. S nincs sehol segítség, nem jön sehonnan semmi. Késégszerű ez az állapot, de úgy van. Vagy ugyan tud-e valaki rámutatni valamely eszmeire, amely annak idején oly nagy garraal megindult, hogy eredményes befejezést nyert volna? Talán csak

az Isten segített egy kicsinyég, volt valamelyes termés s van bővebb falatja annak, akinek tudniillik van. Maga a székely vasut ügye is sajnál, pedig az volna alapja mindennek, attól vártunk, ha nem is mindent, de sokat, nagyon sokat. S amíg odafönn északon a ruthének országán keresztül lázas erővel folyik a munka a lengyel határig terjedő vasut kiépítésére, addig nálunk minden esendes, csak a nép sóhajtása hallatszik, de az sem jut fel a nagy urak, az intező körmök föléig.

Bizonyosan nem egészséges dolog az, ha mindeat az államtól várunk s abstrakt filozófiai tételek igen szépen fejtik ki, hogy minden eszmét először társadalmi uton kell megvalósulá-hoz juttatni s az államhoz csak akkor fordulni, ha ez uton lehetetlenül válik; de mit ér nekünk a bölcséleti tantétel, ha nincsenek meg az eszközeink, hogy a szerint éljünk, s ha már mi magyarok mindenben annyira megszoktuk az állam gyámkodását, hogy alig van tér, ahol annak támogatása nélkül boldogulni tudnánk. És ez

Lessing dalaiból.

-- A Czikszereda eredeti tőrcéja.

I.

Spanyel dal.

Tegnap kéjben,
Ma már búban,
Holnap sirban.
Mégis vígan gondolok ma,
Ma és holnap a tegnapi.

II.

Csók.

Gonosz világ irigyi csókunk.
Jöjj hát hamar, hadd csókolózzunk!
Kapsz ezret is.
Te kis hámis,
Csókolj te is.
Óh Laura, csókolj
Sok milliószor:
Ne tudja más,
Hány volt a csókból.

Gara Ákos.

Visszajön.

Írta Erdős Renée.

Kora reggeltől tartott az izgalom. Marit megszidták, mert későn kelt és elfelejtett befilleni a fűrdőszobába. Holott csak hat óra mult és még lámpa égett a konyhán, lévén sütét, ködös novemberi reggel.

Az újságok itt vannak-e már? — kérdezte az urnó.

Ilyen korán még nem hozzák — hangzott a válasz cészen, szemrehányóan, jelezve, hogy a késői felkelés miatt való szemrehányás éppen nem volt indokolt. Aztán előkerült a teás asztal a szamovárral, a kis japán cukortartóval, melynek födelén kedélyesen bölöngatott a kis pagoda.

— Poros — mondta az urnó, végighuzva rajta a mutatóját és a világosság felé tartva.

— Dehogyan is poros — illetlenkedett a nagy szolgáló asszony. Rosszat tetszett álmódni.

— Ne foleseljen! A rumot.

Rosszul kezdődik a nap — morgott a cseléd. Csak már este volna.

Úgy borzasan, kissé bágydttan a néhez álmotól, belenézett a tükröbe.

Jöreggelt köszönt mosolygva önmagának. Ma szépnak kell lenni. Ma nem szabad haragudni. Visszajön.

A kis szekrény fiókjában, ahol mindenféle apró asszonyi tárgyak voltak, soká elbúrált. Kis fehér tégelybe benzoet és rózsavizet öntött, többet a szokottnál, bár nem akarta, csak úgy önkéntelenül. Kis csonthállal kevergette és azon vette észre magát, hogy énekelget.

A víz tejszínt lett medencében, mint a folyadékot hozzáöntötte. Puhá és illatos.

Azután következett a reggeli. Soká tartott és bőséges volt. A szolgáló az erős falusi geomrával borzadva nézte.

Nem tudám ezeket a dolgokat enni, meghalnék, mondu és látszott azután az izonyat.

a szomorú igazság épen nálunk székelveknél igazolja legjobban önmagát; de a székelve helyzete is legelfogadhatóbban indokolja, hogy miért van ez így. Társadalmi akciók nálunk egyáltalán nem is léteznek vagy legjobb esetben csupán azért, hogy ezen mozgalom által tudjunk valamint a köz érdekében — s jó ha abban csupán s a magánérdek nem játszik közre — az államtól kiereszszakolni. Tovább a társadalmi akciók eredménye nem terjed, de a célja sem. Indoka nem a székelve nép alacsonyabb értelmiségében keresendő, mert erre nézve panaszra okunk nem lehet, nem is a vezető egyéniségek szükkelbőségében, önzésében, hanem tehetségünk fogyatékonosságában, anyagi eszközeink gyöngeségében. Hiába van meg a legjobb akarat is, ha szegények, oly szegények vagyunk, hogy újajainkon el tudhatjuk számlálni azokat, akik Csikszereyben saját egzisztenciájuk veszélyeztetése nélkül áldozhatják fel idejüket, pénzüket a köz érdekében. Igen széleskörű, messze kiágazó tömörülésre volna szükség oly anyagi erő összehozatalában, mely csigában rejthető az eredmény csiráját, ennek megtoremlése pedig nehézségekkel, akadályokkal jár.

A székelve akciói tespedésének okát tehát mindenképp az állam részvétlenségében keresni s találni meg, amely nem nyújtja hozzá a segédesszükségeket, nem rakja le alapjait, melyen a hatalmas eszme felépülhessen. S a közvéleménynek nagyon sok igazsága van. Csak szót kapunk, csak ígéreteket, tetteket nem s ha ma talán a felületes szemlélő a tespedésről

az obstrukciót vagy az exlex állapotot okolja: aki a dolgok mélyére tekint, láthatja, hogy az így lenne törvényes állapotban is; mert nem akarunk rajtunk segíteni, csak hogy ezt nyíltan kimondani sem akarják. Más utakon, más eszközökhöz kell folyamodnunk, ha élni akarunk s ez a más eszköz kéznél fekszik; az állam részéről nem kell más hozzá, csak egy kegyes jóváhagyás. Ez a mód a megyei akció.

De erről részletesebben más kor. Amíg ez bekövetkezik, csak írjunk, csak sirjunk, legelőbb látszik ebből, hogy élünk; mert ha még ezt sem tesszük, beleesünk a teljes lethargiába s nagyon hamar ránk olvashatják, hogy már meg is haltunk. Sz.

A hazai iparról.

Kolozsvár városát ismét nemes és követendő példáját állította föl a hazai ipar pártolásának. Ez a zsenge, ifjú hajtás nálunk leg többnyire csak zordon éghajlatra talál, s a helyett, hogy ápolnak, melengednek mítsém törődve vele hagyjuk kegyetlen sorsán tengődni. A jobb falatokat az idegennek adjuk, azt berézzük, hizlaljuk, míg a magunkénak csak egy-egy kmejárt dobunk oda, azt is akkor, ha lelkiismeretünk már sehogysen hagy nyugtot.

Sokszor megüföltük már a dobot a hazai ipar mellett; vertük a mellünket, hogy így meg úgy megmutatjuk, hogy felesperitjük, fölneveljük ami összbirodalmunk mostoha fiát; egy-két percre megszállott benünket a jó-akarattal, aztán minden füstbe ment. Maradt minden a régiben... A hasznol újra megvontuk magunktól, növeltük az osztrák pótróhat, ami megszokott jelenség már tőlünk; kiket arra rendelt az Úr, hogy a feleharáti szeretettel élő mintaképe legyünk. Nem gondolván, hogy magunknak is szüksége volna arra, amit mások jólétére fordítunk.

volt pár évvel az asszonyom, amit az csodálatosképen nem tagadtott le, sőt mintha büszke is lett volna rá egy kicsit.

Az emberkém — szokta mondani édes mosolygással, amit a huszonkét éves igen izléstelennek talált, de azért mindannyiszor megbecsült érte. Hogy megint bizalmas megbeszélést kellett rögzighalgtatnia, maga is belemelegedett a közlékenységbe.

— Oly különös, — mondta hogy az ember néha megérez bizonyos eseményeket, amik elkövetkeznek. Lássam, pár nap óta olyan különös dolgok történnek velem. Álmodtam egy idegen úrról, akivel egyszer beszéltem. Rossz volt és bosszantó és könyelmetlen. Alig vártam, hogy felébredjek. Aztán megint más. Mentem az utcán és elfelejtettem, hova készülök. Találomra botpotpanok egy ismerősümhöz. Gondoltam: végre is látogatába indultam, mindogy akarhova jutok. S kézeje, ép oda kellett volna mennem. Vártak. De ez mind semmi. Színházban vagyunk és hátam mögött valaki egész hangosan a nevemet mondja. Vissza-

Csodálatos jelenség! Huzodunk mindattól, amit magunk produkálunk; s nincs meg az önbizalmunk ahhoz, hogy legyőzzük ezt a kishitűséget, s palczát törjünk az idegen termékek fölött, amely parazitaságilag megfosztja a mi iparunk gyenge hajtását az élet-erőtől, a korai érvényesüléstől. Nem tanulhatunk, mert olyat követelünk saját magunktól, amit csak évi gyakorlat után lehet csak elmentáítani; mert nem hagyjuk kiforrni, kitombolni azt az erőt, a melyt a mi ifjú iparunk még magában rejt.

Hányszor sirtuk már el azt az ádáz küzdelmet, amit folytatnunk kell, hogy saját hazánkban érvényesítési teret adjunk hazai iparunknak. És mégse tudjuk győzelemre segíteni. Minden segélykiáltásunk, tömörülésre való fölhívásunk a semmiségbevész. A Kárpátok és az Adria között mindenki fél az újítástól, a megdönthetetlen maradiság bogyófélszke ez a hon, a mely inkább sutba veti a saját eszméit, lemond a hasznáról, minthogy minthogy kisiklana a rendes kerékvágásból. Szóval a legnagyobb fölképéltetellen. Ha nem volna benne egy-néhány fiatalos lelkiellő, életelés, minden tekintetben hazafias város, akkor az egész országnak a tunyaság éjszakájában kellene vándoroznia.

Kolozsvár városát ismét megnuttatta hogy ott hazafias érzés és gondolkodás lakozik, a mely egyként ápolja a lelket és a testet is, és egyiket sem ulja oda másiktól.

Legelőbb az Emke választmányi gyűlésén a fogyasztók azon sérelméről esett szó, hogy egyes kereskedők osztrák cukrot akarnak reájuk érszakkolni. Megjegyezzük, hogy az Emke választmányi gyűlésén már megelőzőleg szóvá lőn tve a magyar cukor mellőzése. A választmány kimondotta, hogy az iparkamarával egyetértőleg kipuhatolja, melyik kereskedő árul kizárólag magyar cukrot s ezt a közönség figyelmébe fogja ajánlani. Békés eszközökkel kíván hatni, mer az államnak lenne feladata a kereskedőket erélyes rendszabályokkal hazai készítmények terjesztésére kényszeríteni.

fordulok: csupa idegen arcok, egyetlen ismerős so volt a közelben. Visszahelyezkedem a székebe s nézom a színpapot. Az örülge! Másodszor is ós megint senki. Akkor töröm a fejem, hogy kinek is hangja lehet ez? És eszembe jut valaki, akit egy időben sokat láttam, két évvel koroztúl majdnem minden nap a akíre ennélfogva igen jól emlékezem. A hangja az ő hangja, képtelenség, hogy másvalakéé legyen. En felelelem a lácsdóvemet s nézek jobbra-balra s ime ott ül egy páholyban a színház ellenkező oldalán, a lehető legmoszabzon tölem egy vörös haju ur és egy csipkorahás nő között. Beszélget, a feje kisse meghajlik, mosolyog, kezét egy percre fel emeli, fölnezi. S o percben mintha megint a nevemet hallanám Kipirulok és megrozketek, úgy érzom, mintha csupa kísértet venne körül, kedves meleg, mosolygó kísértetek, amiket ő küldött. Eszembe jutnak egyes edolgoz, emlékek. Elfelöttemem az színpadot és az egész színházat. Gondolkodom, miért is van, hogy most sohasem lá-

— Eredj ki és ne nézd, mondta a leány és a tejszint a méz közé öntötte, abból csinált furcsa kis kutyvalékat. A kis olajos halak nagyon izlettek. Abból meg-evett hármat, hazáig ugyanamnyi apró vaj: s pogácsát.

Aztán felöltözött.

Valami történet, gondolta a szolgáló, aki jobban félt a jókedvtől, mint a szomorúságtól. Tudta, hogy ilyenkor szeszélyes, igazságtalan.

— A délelőtti sötét ma elmarad. Egyáltalán beszűntetem. Nincs semmi értelme, hogy ott künn kószáljak a hidegben az erdőn. Te persze bírod is, ha az orrom piros s félig megfagyva érkezem haza.

Még a délelőti folyamán jött hozzá egy asszony ismerőse. Szép oros, a negyven felé tartó asszony, aki különös útkokat bízott rá, amik fölött aztán sokáig gondolkodott.

A barátom nemrégiben szakított az ügyvel elteit és a második férj igen szeretőtoremlőnek bizonyult. Talán fiatalabb is

Az államnak azonban kisebb gondja is nagyobb annál, hogy érvényesülést szerezzen a hazai iparnak, másrészt pedig megvédje a vagyoniilag függő kereskedőket az ügynökök erőszakoskodásától. Mert a hitelezési viszonyok kényszerítik a legtöbb kereskedőt, hogy ez urak guszttusa szerint osztrák portékat árulják. Végre itt az ideje, hogy leromholjanak azokat a barrikádok, amelyeket magunk állítottunk föl iparunk létjogosultsága ellen, hogy végre számúzve legyen minden idegen produkció erről a földről.

Mert ha, mi nem istápoljuk, ha mi vonjuk meg a túmaszt, a segédkezést a még yenge lábón álló hazai ipartól, akkor ne várjuk azt, hogy ez magától fog fölvirágozni a mi örömlünkre.

Kolozsvár városa megmutatta az utat, a melyen haladunk, az eszközöket melyel élnünk kell; a célt, amely a siker pálmáigával vár bennünket. Ha az ő példáját követjük, akkor új korszak következik reánk, mert a sokat hányt-veltet magyar ipar diadalmra fog jutni s kivívjuk vele ugy a magunk, mint a külföld elismerését. Csak több önbizalmat és kevesebb marudiságot!...

A Székelyföld gazdasági helyzetének javítására tett intézkedések.*)

Az utolsó években mind sürűbb és hangosabb panaszkialáltások figyelmestették az ország közvéleményét a veszélyekre, mik az erdélyi részek délkeleti szögében élő székelységei tenyegetik. A veszélyek leginkább a székelység tömeges kivándorlásában nyilvánultak. Tartani lehetett tőle, hogy e kivándorlás s az azt előidéző gazdasági bajok a székelységet számban és erőben meggyöngítvén, a magyar-
ság e szélső védbástyája az idegen nemzetiségi törekvésekkel szemben ellenálló képeségét elveszíti. A bajok konstataálásával együtt járt azok

okainak felismerése. Nyilvánvaló volt mindjárt kezdetben, hogy a székelység bajai gazdasági okokból gyökereznek s hogy azokon főként gazdasági eszközökkel lehet segíteni.

A segítő akció a földművelésügyi miniszter indította meg azzal, hogy a Székelyföldön Marosvásárhely székhelyű 1902-ben miniszteri meghívott vezetésű alatt külön kirendeltséget létesített, ellátta azt a szükséges tisztviselői személyzettel s már az 1902. évi állami költségvetésben 38.000 koronát biztosított az akció külön céljaira, mely összeg az 1903. évi költségvetésben 200.000 koronára emelkedett, ezen kívül évi 70.000 koronát vett fel a Székelyföldön létesítendő szövetkezeti segélyezésére.

A székelyföldi miniszteri kirendeltség 902. évi június hó 1-én kezdte meg működését.

Legelső feladata az volt, hogy a gazdasági viszonyok beható tanulmányozása útján a felszámított akció feladatkörét és tevékenységi irányát kidolgozza. Alapul szolgált ehhez a földművelésügyi miniszter székelyföldi utja, mely alkalommal a vele volt szakértők támogatásával a Székelyföld lakosságának minden rétegével való személyes érintkezés révén közvetlen betekintést nyert az ottani viszonyokba s miközben az akció követendő irányát főbb vonásokban maga megjelölte, másrészt pedig az 1902. évi augusztus hóban Tuzsádon megtartott székelykongresszus, melynek szintén az ő támogatásával könyvtárban is nyilvánosságra hozott tanácskozásairól és határozatairól azt rendelte, hogy az akció programjának részletes kidolgozásához irányadóul és alapul vétesenek.

Miközben a székelyföldi miniszteri kirendeltség a szükséges elstanulmányokkal s az akció jövő feladatai körének kidolgozásával foglalkozott a rendelkezésre álló eszközökkel a tényleges munkásságot is megkezdte. Mindenek előtt szoros kapcsolatot kezelt a székelyföldi vármegyék gazdasági egyesületeivel. És pedig nemcsak annyiban, hogy a legelső sorban leendő gazdasági intézkedéseket az

ezzel közvetlenül folytatott tárgyalások keretében készítette elő, hanem hogy állandó munkatársai is tette a gazdasági egyesületekben csoportosuló gazda társadalmat az állami akciónak. A kirendeltség javulatára évi 2400 korona segélyt engedélyezett a földművelésügyi miniszter minden székelyföldi vármegyeyi gazdasági egyesület részére, hogy azzal ezek titkárokat külön gazdasági szakembereket alkalmazzanak a segítségére legyenek a székelyföldi akciónak. E titkárai révén tényleg a gazdasági egyesületek a székelyföldi miniszteri kirendeltség legtevékenyebb munkatársai.

Mindjárt kezdetben egyik további munkássága volt a székelyföldi miniszteri kirendeltségnek a Székelyföldi legeltesési viszonyainak javítása körüli kezdeményezés. Az ugyszólván nindentűt ellanyagolt legelők rendbehozására mintalegelők létesítésére, havasi rendű legelő gazdaságok berendezésére már az 1902. évi költségvetéséből 30.000 korona segélyt adott a földművelésügyi miniszter, mely segélyösség a legelőjavításhoz szükséges eszközök beszerzésére, fűmagra s istálló építésére volt fordítandó. E mellett gazdasági szakemberek állapították meg a foganatosítandó munkálatokat, egyúttal utbaigatásokat adván a rendszeres havasi gazdálkodásra.

Ily módon már a folyó évben a négy székely vármegyében 21 közbirtokosság közlegelőjén kezdetnek meg a teljezen előkészített legelő javítási munkálatok.

Ezen kívül több esetben kísérletet tett a kirendeltség arra is, hogy oly községek a melyeknek nincs közlegelőjük, valamelyes támogatással legelőt szerezhessenek. E kísérleteknek azonban most még nem lehetett eredménye. (Folyt. köv.)

Képviselőtestületi gyűlés.

Osikszereda város képviselőtestülete f. hó 21-én d. u. rendkívüli közgyűlést tartott dr. Urfalusi Jenő polgármester elnöklése alatt. Az 1904. évi költségvetési előirányzaton kívül egyik legfontosabb mozzanata volt a kirendeltségnek Balásy Lajos városi jegyző lemondása, ki ez idő szerint Kásonalig-

tom. Fél év előtt hirtelen megszoktam látogatásait; de miért? Volt valami ok? Bizonyára. De csodálatos, hogy most erre az okra nem emlékszem s miholt nem emlékszem, annyi, mintha nem is lett volna. Ha pedig semmi se volt, nem értem, miért nem láthatnám megint. Ez az ismeretes asszonyi okoskodás.

Mánnap találkoztam vele. Azt mondta: kerosott, de nem talál otthon. Ha oljüket megint es otthon lesznek-e? Azt mongtam: talán. Hogy tudjam előre? De ha ő megmondaná mikor keres? Nos — (egy kicsit haboztam) akkor. Hát mondjuk, hogy igen. A szívem dobogott és nem mertem ránczni. Aztán az mondja: miért alakoskodik, mikor ugy is tudja, hogy szoret.

Furcsa dolog nemde? És ma — várom. A negyen óves n a keztyűjét gumobta. Nagy begere kalapján megrozditltek a tollak; felállt s bucsuzott.

— Nem kell jótáznai ezal a dologgal, — mondta a tapasztalt nő óvatosságával. Az ember adog trófának tekint bi-

zonyos dolgokat, amig aztán észrevétlenül komolytja, súlyossá válnak.

— No-no csak hangulatról van szó. Féltemesek az olyan hangulatok, amelyek két évig tartanak és amikor már egy időre megszűntek, újból kezdődnek. Vallja csak be, hogy szoret s ezzel vége. Végre is nom tohet okosabbat, mintha ószinte önmagával szemben. Az ilyen keserves dolgokba — ha már megvannak — bele kell ugrodni. Ez a mi rendeltetésünk. Jó napot.

Kisuhogott a szobából, még egyszer visszamosolyogva. A karmantyujából nehéz angol parfüm áradt szerteszét s ott imbolygott még kis ideig a levegőben...

A délután hosszú volt. Annál inkább, mert korán elkészült az ebéd.

— Ne ónelköljen, — szolt ki a konyhába a cselédhez, aki az edények közt babrált.

Majd megint becsengette és szidta valami csoklyésgé miatt.

— Nekem föléltöz tisztességesen. Ken-

dőt ne lüssak a fejedon. Ha csöngetek, ugorj, ne akkor gondolkozz.

— Jön talán valaki? — kérdezte kíváncsian az asszony.

Az urnó egy kicsit komolyan nézett maga elé.

— Jön, Mari. Találd el kicsoda?

— Csak nem...

— De igen, igen Mari; látod én ilyen vagyok.

Azt mondta, soha többet...

— Azt mondja az ember. Mit akarsz? Nem elég volt félóven keresztül mindig a te szötrőlódséedet hallgatnom. Végre is kell, hogy megint szépen bánjanak velem és szépet mondjanak nekem. Ne lépj olyan hangosakat, ha a szobában jársz és ne fordulj olyan nagyokat a szoknyáidnál, Érted?

Az idő lassan tel.

Négy órákor már sötét lett. Meg kellett gyújtani a lámpákat. Kénn a folyosón hangosan tanácskoztak a vechá mester meg a takarítóné, aki a harmadik emeleti biva-

Fetis- és Impér községek jegyzője. Balázy megbató szavakkal bucsuzott el a képviselőtestülettől, melynek 14 éven keresztül volt tagjainak városi jegyző. Csudó István in-liványára a képviselőtestület jegyzőkönyvi elismerést szavazott a lemondó jegyzőnek a jövőendő állomásában kitartást, egészségét és megelőgedést kíván.

Az 1904. évi költségvetési előirányzatot, ámbár annak minden egyes pontját az elhúkló polgármester vita alá bocsátotta, s ámbár azokon -- kevés kivétellel -- a képviselőtestület mit sem tudtunk változtatni, minden argumentum nélkül leszavazták.

Leszavazták azért mert, hiány nélkül megállapítani nem tudták.

A kisebbség ugyan annak dacára ragaszkodott a módosított költségvetéshez, s ennek alapján a hiány fedezésére szükségessé pótlódó szavazatokat 10/16-ban meg is állapította, s a jelenlévő polgárság pótdadorát meg hallani sem akart.

Ilyenformán a kérdésben a vármegye törvényhatósága lesz kénytelen döntenet, hiva talból állapítani meg a költségvetést.

Igazán dicsegetre méltó figyelmet fejt ki a városi polgárság akkor a mikor a -- nézete szerint -- terhes pótadót ellen olyan szép számmal vontak fel mindíg. Nem így a városi intelligencia, amely elsősorban kívánja a reformokat és ennek érdekében még ennyit sem tesz, hogy a gyűléseken, a melyen kívánásainak is kifejezést tudna adni, megjelenjen.

Már többször hangoztattuk, hogy ilyenformán a város tanácsától, a polgármestertől ne is kívánjunk se járulást, se jobb világot!

Értesüléseink szerint a tübbi kérdésben mindenben elfogadták a tanács előterjesztéseit csupán a pótdadót kiváon költségvetést nem.

Ebből látszik, hogy nem az előjáróságban van a hiba, hanem másból. Ha haladai akarunk akkor nem az a eljárás csak óhajtani és az anyagi eszközökkel nem rendelkező városi tanácsot hibáztatni, hanem tenni is kellene valamit a t. haladóipárti képviselő uraknak.

A nagyközéggé kérdése ismét kísértett. Igaz, hogy nagyközéggé alakulás esetén sem lenne segítve a város háztartásában, de annyiban igazuk van azoknak kik a nagyközéggé alakulást hangoztatják, hogy az

talnokhoz járt. A bereget készítéséről beszéltek s nyilván maguk sem tudták, hogy került szóba.

— Amikor már kifortta magát, megint rántott a bori -- magyarázza a vice.

Az asszony azt mondta, kívánszt is szoktak hozzá venni.

A házimester szakértői fensőbbéggel leintette a kezével az ügyet s a bajusza alatt gnyososan mosolygott.

Aztán esünd lett, Nagy buta esünd az egész házban. Senki sem beszelt, senki se járt a lépcsőkön, egy percre elhalt az élet.

A leány izgatottan járt föl és alá a szobában.

Egy fogadás jutott eszébe, amit feltehet ugyanolyan lázas, ideges érzések közt. Akkor megállt a szoba lözepein és ünnepelesen szólt modában:

Soha, soha többé nem fogjátok át látni te karosszék, te lámpa, te tükrök. kis zsámoly, soha, soha.

Most szegyenkezve, könyörgő pillantást vetett külön-külön rájuk, úgy mondta: Boecissantok meg! Visszajún

esetben nem vehető senki a szemlünkre: Hát Csikszereda is városi?

Szegény a vármegyére magára az az állapot a miben Csikszereda tengődik. Ez a történelmi múlttal bíró város szemünkök sem tud haladni. A szomszéd székely városok évről-évre fejlődnek, mindig nagyobb és nagyobb tekintélyre tesznek szert, míg Csikszereda marad-marad...

Egy olyan gazdag vármegyének, mint Csikmegye a legnagyobb áldozattal is segíteni kellene a megye székhelyét a fejlődés, a haladás útján.

Mit ér a vármegye az ő kiesésével, ha az utókor majd elmondja a mostani generációnak: semmi nagyot alkotni nem tudtak hanem álltak a vasas ládán és tollal foszolgattak.

Halni sem mertünk, élni nem tudunk. Ilyen a mi életünk. Pedig Székelyföld őse Csikmegye. Egy kis ámbició, nem-s lelkesedés jól elterne rajtuk is. Udvarhely, Máramosék eddig eléget csatlakodott velünk illendő volna megelőgelelnük.

Különböben se szólj szám, nem faj fejtem.

Fővárosi levél.

Budapest, nov. 20.

A politikai helyzet. — Kürber nyilatkozata. — A német trónörökös regénye. Felszöveg. Nyárai operettje.

A politikai helyzetről semmi új referálni való nincsen. Amint már bizonyos, hogy a függetlenségi pártban nem lesz egyhangu határozat az okstrukció beüzütelésére nézve. A párt többsége ugyan alkalmasint a béke mellett fog szavazni, de ez még magában nem biztosítja az indennitás megzavazását. Általános vált a fölfogás, hogy a dolgok már rendbe jönnek. Széll és Hédelervári alatt kifáradt a baros ellenzék. Látható, hogy az obstruálók táborra, egyre gyérül s az az okos gondolat foglalt trónt, hogy a magyar nyelv teljes érvényesülésének szent ügyéért majd új harcot kell indítani jobb időben, mely körülmenyek között és szervezett erővel. Kosuth Ferenc is megelőgelte az ádáz küzdelmet, amelynek vége már csak erőlen vonaglásból fájult és egy cikkében maga is utal arra, hogy a függetlenségi párt igyekezzék a kormányval megállapodásra jutni.

Országoserte nagy visszatetozést kellett Kürber urnak a mi ügyünkbe való konyeleskedése. Ez az ur azt hiszi, hogy ő bádur nyilatkozataival megterületi és lerombolhatja alkotmányunk szent templomát. Már pedig ahhoz még a bibliai Sámsoni erő is kevés volna, hán még az ő éingár nyilatkozatának erője. Mert ha a hét krónikájában nem is akarunk politikai véleményt nyilvánítani, szöndékl egy igaz magyar ember se hagyhatja ezeket az okatlan tömszókat, amelyekkel Kürber ur folytonosan kedveskedik nekünk. Maga Tisza István gróf is férfiasan, erőlyesen felelt meg osztrák kollégájának, amennyiben Kürber vbbeli nyilatkozatait egy előlévő idegen dilettans nyilatkozatának kell tekinteni, s azoknak valami miyit tulajdonítani hiba volna. Kijelentette, hogy magyar ügyekhez Kürbernek semmi köze, s ha az elméleti térről gyakorlati tétre akarna vinni a közjogra vonatkozó fölfogását, s találkoznai fog a magyar küzdel minden faktorá-erőlyes visszatetozásával, amint már találkozt is, Graf Theisznek az erőlyes fellöpdővel, csak attól tartunk, hogy nemakára visszaszivja a Kürber rendretetozatát.

Hiába szöletik valaki koronás uralkodó fának és hiába nevelik rá szeogé ifjuságtól kezdve, hogy uralkodó leszen ő maga is. Ha egyszer a szivóbe belopolja magát a szerelem, a boldogító, édes szerelem, csak úgy nem tud uralkodni magán, mint valami közönséges ember fia. A trónörökös most van abban a korban, a mikor az ember rózaszínűnek látja a világot még akkor is, ha nem császár az édes tatája és a mikor egy pár ragyogó női szom, egy pár forrás piczi láb hamarosan megejti a szivét is, az ezét is. A kis trónörökös úgy látszik, nagyon szerelmes tornászott fiú. Tavaly belehabarodott egy amerikai kisaszonykába és nyakig llt a szerelem sötét veremében. Akkor császári apja csak nagyrohuzen tudta kijózanítani és a kisaszonyt rá koltott venni, úgy hogy a trónörökös elfeledje. Hát az a szerelem el is mult. De most Berlinben a trónörökös egy újabb ragyogórról beszölnék. Hogy, hogy nem megismerkedett a herceggel egy kis polgárlányval, aki szép és tiszt, mint a lilom és aki a német főváros egyik mellékutcaiban lakik. Hogy kiként ismerkedett meg a két ifjú lány, arról nem tud senki semmit. De az ismeretség hamar annyira bősödött lett, hogy a herceg a világ legboldogabb emberének mondta magát. Most azonban a felszöveg császár megtudta a titkot és a fia köztét. A jelenteket pedig az lott a következménye, hogy Berlin egyik mellékutczájában aszposzatt sir most egy kis lány, mert nem szíbbal többé látnia az ő szerelmesét.

Ez a kiandma, amely bátran boillend a „Simplicissimus” fölszövegtrőfái közzé, a multkorában történt. Egy berlini kávéházban két ur vitalkozik egymással és a vita hovében az egyik ur ingerülten kiáltja:

-- Eh, a császár szemár!

Perzo az elképedés leirhatatlan lott. A rendör rögtön ott termelt és nyakoncsipette a fölszövegtrőfát urat. Szegény, mentegelőzve mondta:

— De kérem, biztos ur, én a kínai császárra mondtam, amit mondtam.

A rendör azonban diadalmasan válszolta.

— Ohó! Engem ugyan be nem csap! Maga ezt csak ami császárunkra mondtatta.

Nyárai Antal, a Népszínház zenésztárs művésze, akit csak azok ismerhetnek előggé, kik bohéméletének tarka tragikomédiáiról hallottak, operettet írt Balla Miklóssal és Barna Izóval együtt. A darabban Küry Klára és Nyárai nagy sikert arattak, de az operett, amelyben romantika és kék-vök is van, megbukott. Erről azonban Nyárai nem tehet, mert ma már csodaszámba megy, ha kék-vök mellétt egy szindarab meglikük.

Heti krónika.

I.

Strófák a zsurról.

Mi sz, mi telén egyre eljő,
Borult az ég lár, vagy azur?
A zur, a zur, a zur.

Mi az, hol t-u mellett járja
A boston, csárlás és mazur?
A zur, a zur, a zur.

Mi az, mitán egy napra béklül
A durós asszony és az ur?
A zur, a zur, a zur...

II.

Asszony-zsurok, férfi zsurok.

Volt ott szép asszony több tucatnál,
S a házasszony oly vidám!
Ő hit az ő ő asszony-zsura
Egy edes, tarka délután.

A házasszony csupa ölet
S a vendégzsurok csupa nő,
S mert nincs férfi, ki megzavarja,
A társalgás, ah, kitlenő...

Aztán a lány a jött a sorra,
— A feje szőke és bodor —
Ki csabító, ülés szemével
Sok szívet érvénybe sodor...

A fődiktorné kedves asszony,
És zongorázik csinosan,
Zsurján a hölgyek jól mulattak
Külön-külön s mindannyian.

Ki ad most zsurot, kívánó-ink rá?
Eláruolom, (nem rokonom):
A törvény egy less bírónéja
S a fábíróné van soron.

Ez edes zsurokon mulatni,
Óh, Muzsa, adj erőt nekem!...
Isten hozott, óh, te, szendvic,
Zsurdinot és — szerelem!

Four-fir.

Halifax jegyében.**A korcsolya-egylet megalakulása.**

Lapunk múlt heti számában e cím alatt hívtuk fel az érdeklődő körök figyelmét a városunkban első rendű szereplésre hivatott és állandó működésben levő korcsolya-egyletre, mely ügybuzgó elnökeként dr. Perjessy Mihálynak a pozsonyi királyi ítélőtáblához történt kinevezése folytán vezetők nélkül maradt.

Felhívásunknak meg is volt a kívánt eredménye, amennyiben városunk társadalmi mozgalmának fáradhatlan és lelkes felkarolója dr. Ujfalussy Jenő kedvelt polgármesterünk haladéktalanul gyűlésre hívta össze az egyleti tagokat és érdeklődőket a „Kossuthszállóda” áteremében, mely gyűlés ez évi november hó 17-én este 8 órákor élénk érdeklődés mellett tartott meg.

A gyűlés vezetésére közfelkiallással dr. Ujfalussy Jenő kértvén föl, a közszógalat érdekében távozott és elbőből kifolyólag egyleti tiszti állásáról is lemondott dr. Perjessy Mihálynak, az egylet érdekében kifejtett munkálatlan ügybuzgalmát és gazdag működését jóleső, lendületes szép szavakban méltatva s számszerű adatokkal igazolva az egylet vagyonának e hűlés és fáradhatlan működés folytán való szép gyarapodását indítványozta, miszerint dr. Perjessy Mihálynak az egylet fejlődése és virágzása körül tanúsított érdemei jegyzőkönyvileg megörökíttessenek, a közgyűlésnek enné határozatáról pedig az újonnan megválasztandó elnök és jegyző állal hitelesítendő jegyzőkönyvi kivonaton posta útján ajánlott levelben értesíttessék, mit a közgyűlés minden egyes tagja nagy lelkesedéssel el is fogadott.

Korelnök ezután felhívta Veres Árpád egyleti jegyzőt az egylet múlt évi számláinak és mérlegének bemutatására, ki szakszerűen kidolgozott szép jelentés kapcsán ismertette az egylet fejlődésének körülményeire vonatkozó adatokat valamint az egylet számadásait, miből igaz lelki gyönyű-

rúséggel győződöttünk meg, hogy az egyletnek múlt évben működőli tiszti kara a kötelezősszeretlet, ügybuzgalmat és hivatásának igazán követésre méltó magas fokán állott, minek a közgyűlés nyomban kifejezést is adott s a szokásos felmentvényt meg is adta a tiszti-karnak azzal a feneltartással, hogy a végleges felmentvényt a kebeléből a közgyűlés tolyamán kiküldött három tagu számadó vizsgáló bizottság jelenlétesének meghallgatása után fogja megadni.

Ezután korelnök a lelépő tisztlakar lemondását jelentette be, melylemondás elfogadatlán, az új tisztlakar közfelkiallítás útján következőleg alakult meg:

Elnök: Alutssy Zsigmond m. kir. eszenlőrszázados, **Jegyzőgázgató:** Wellman Géza, **Pénztárnok:** Veres Árpád.

Nyomban megalakult ezután az egylet rigalmi bizottsága is, melynek elnöke: Wellman Samu kir. aliggyász, **tagokká:** Csutak Béla m. kir. honvéd-százados, **Knúts József m. kir. eszenlőrs főhadnagy, Géry István m. kir. honvéd főhadnagy, Köszegi László m. kir. államépítészeti mérnök, Gara Ákos ügy-résztöltés és Smál Gyula kir. aliggyász egyhangulag közfelkiallással választották meg, kiknek társadalmi és közéleti tevékenysége biztositókat nyújt, hogy az egylet sorsa és jövője a legjobb kezekbe van bételve!**

A vigalmi bizottság mint értesülünk — egy hangversennyel összekötött nagyszabású táncmuláságot tervez, a program minden ízében új, gazdag és rendkívül változatos lesz, minőhöz foghatót még Csikszereében nem rendeztek, részleteket és a kivétel módosulásait azonban elárulni a diszkrétció ezáltal tiljja. Egyelőre csak annyit jelzünk a fényes műsorból, hogy lesz remek kamarazene, komoly és humoros monológ, ének és férfi-kvartett. A fényes koncert december hó 7-én lesz a Kossuth-szállóban.

H I R E K.

Hymen hír. Potovszky József eszikasztalgöygyi birtokos folyó hó 15-én eljegyezte Nagy Ferené m. kir. honvédezzel orvos özevényének bájos és kedves leányát, társas kőreinknek szerény és nagy műveltségű kedvencét — Nagy Annuskát. Az eljegyzés a menyasszony gyászára tekintettel a legszűkebb családi körben tartott meg. Sok szerencsét és kitört boldogságot kívánunk a jegyes párnak!

SZENT-CZECZILIA ÉNNEPÉLY. A csikszereédi róm. kath. tanítóképző intézet védőszentjének Szent-Czecziliának szentelőtre f. évi november hó 22-én vasárnap délután 3 órákor a gyasúró helyén terebély ünnepélyt rendez a következő műsorral: 1. Ina „Nabukodonosor” ezüsti dalműből Verdől 2. „Szent-Czeczilia”, fűrtakar Dománffy-től, éneklés az ifjúság. 3. Ünnepl beszéd. 4. Nőpárl-gyöngyök Dománffy-től, előadja az ifjúság zseukar. 5. „Földes” fűrtakar Hubertől, éneklés az ifjúság. Alkalmi költemény, ita és szavaly: Zsigönd Zoltán. 7. Ünnepl indító Dománffy-től, előadja az intézet zenekari — Ezzel valóban szépnek ígérkő ünnepélyt, mely az előző évek hasonló ünnepélyeinek eredményel után következtetve, a legmagasabb fokú igények és követelményeknek teljesen megfelelni szokott — melegen ajánljuk az érdeklődő közönség figyelmébe, egyfűl kellemes szórakozással, másfél órás műtárlással és birtárlással a tanítását és ünnepelését illyenkor törekvésének melyre a csikszereédi tanítóképző intézet hasonló és járvaló ifjúsága mindenkor szímet tarthat.

A székelyföldi kormánybiztoság. Sándor János főispán, székelyföldi miniszteri biztostnak helyügyminiszteri államtitkárrá történő kinevezése által nemcsak a marostorda vármegyét főispáni székhé értl meg, hanem a Székelyföldre is új miniszteri biztost kell küldeni. Hír szerint erre a bizalmi állásra a földművelésügyi miniszterum egyik főtitkárviselője Balogh Vilmos van kizsömelve.

Vigadó Csikszereében. Örvendetes és városunk haladására rendkívül nagy jelentőségű tervet valósít meg: a közel jövőben a nemcs vármegye. Régióta őrszék a szűkegő egy kulturális és társadalmi célokra alkalmas, előkő és modern igények szerint tervezett palotának. Eddig alig volt alkalmas terműnk, amelyel a szocietas kellesmerek és fényesnek túllát volna, nem is szólya a parketről, amit csak a közel jövő simitgát számukra. Most ezeknek a kievárosi mészérlőknek egyszerre véget vet a vármegye bőkezűsége egy új redoute építésével, amit az a praktikus eszme is elősegít, hogy a megye költségén építendő vigadó bérpalotaként fog szerepelni. Az új redoute emelati részben lesznek az ünnepcégek és mulatások részére szükséges termek, alós részében pedig elegáns káváház és egyéb helyiségek. Az új vigadó építésére vonatkozó terv neuosokára jóváhagyást nyer s így valószínű, hogy az igazságügyi palotával párhuzamban a csikszereédi redoute is pár év alatt fol fog épűlni.

A tüzoltó-egylet gyűlése. Ma délután 2 órákor lesz a tüzoltó-egylet gyűlése, a melyen az önkéntes tüzoltóság szervezése fölött fognak határozni. Reméljük, hogy Csikszereédi intelligens és a közügyért lelkesedő közönsége — mint már multkori verecékünkben inspiráltak — tömgeesen fog a városi tüzoltóságot szervező, nagy jelentőségű gyűlésen megjelenni.

Filler-estély. A csikszereédi iparos ifjúsági önképzőkör ifjúsága ma este 8 órákor a Kossuth szálloda nagytermében fogja megtartani nagyszabású filler estélyét. A nagy-eikerűnek ígérkő esté műtora telve van mulatságoashbnál mulatságosabb számokkal, amelyek közül mindenik ritka élvezetet és gyönyörűséget sereoz a közönségnek. Lesz zené, szavaly, humoros felolvasás, vigjáték és végűl — aminek a hölgyek legjobban örvendenek, pompás tánc kivilágos virradtig. Belépti-díj: Személyenként 80 fillér.

Tündérest a Kossuth szállóban. Igazi mesebeli tündérestében lesz része a csikszereédi intelligens közönségnek e hó 28-án szombat. Mooslyó arcu, edes kis babák, szűke és barna fűrtő leánykák és pajkos fűcskák fogják járni a ragyogó táncoromban a ropogós magyar szólót és palotást, a hullékony és gyűjtő tarantellát meg a szebbnél-szebb balleteket. Egy kis fantáziával könnyen azt fogja képzelní majd a publikum, hogy a sok táncoló baba mind megannyi kis földre szállott tündér, akik szerető mamák és papák örmőre vidám táncot járnak... A ragyogó tündérestét Simkovits József, a jeles táncmester rendezi, ki hat heti táncművészi eredményét az estén fogja a közönségnek bemutatni. Belépti-díj: Személyre 2 koro. a. Csalátljog 3 koro. a. Dalkégy 1 koro. a. Jégycék előre váltlatnak lapunk kiadóhivatalában.

Sikkasztó postamester. Lázár István gyergyóújlgyesi postamester a sikkasztásnak egy újabb módját eszelte ki, amely éppen olyan furfangos, mint amilyen eredeti. Összeállítását ugyanis egy romániai postabívaltonokkal, akinek a segítségével egy Smiel Simon nevű cinkostárs címére hamisított postautalványokat küldetett azokat kifízette. A pénzen aztán közösen megosztottak. Ily módon 4641 koroná erejéig károsított meg az államot. A csikszeredai kir. törvényszék Lázár István postamestert 2 havi, Smiel Simon 1 havi fogház büntetésre ítélte.

Háslipar szövetkezet a Székelyföldön. Még a nyár folyamán Sepsiszentgyörgyön körérőnő szövetkezetet akartak létesíteni. A szövetkezet célja az lenne, hogy mitűn a vidéken a főműveszők is termelhetők, a kiagazdák gyermekei egyrészt rövid pár hónapos kurzusokon a durvább áruk, u. m.: gyümölcsösomagoló, utazó stb. kosarak készítésére kitanítassanak, másrészt azok a tanoncok, kik magukat a kosárfőnő iparban önjajkák teljesen kiképezni, szakértő mester vezetés és felügyelete alatt meghatározott időre a szövetkezetbe felvételének és egy erős, intelligens iparos osztályt képviseljék. A szövetkezet a földmívelési és kereskedelmi kormány támogatása mellett folyó hóbán fog megnyitni.

Egy hétig eszméletlenül. Borzalmas bűntettét követett el a hó 15-én Csikszentimrén egy ismeretlen tettes. Salamon József Ferencé 18 éves legény nyugodtan ballagott az uton, midőn egyszerre a sötétben valaki megtámadta és egy hatalmas csapással leütötte. A szerencsétlen embert egy találat meg másup eszméletlenül s most is — már egy hét óta — eszméletlenül fekszik, kiballgatásáról tehát szó sem lehet. A gyűn Kincse Mihály csikszentimrei lakóra irányul, aki a leütött embernek egy régi pörpárter miatt elkeseredett ellensége.

Székelyvár a Székelyföldön. A marosvásárhelyi Székely-Társaság mozgalmat indított az iránt, hogy Marosvásárhelyen állami támogatással posztó-, pokróc- és bariánygyár létesítessék. A mozgalom támogatására fölkérte a székelyföldi iparfejlesztő bizottságokat és Székely Társaságokat.

Székelyföldi Iparműhelyek. A földmívelési miniszter támogatásával legközelebb megnyílik Szentkatalinán a kosárfőnő, Eszterházy és Osodlán a faipari, Polyánban a kőfaragó és Torján a hásiipari taulólyam.

Székely mesék. Minden jó gyermek karácsonyi ajándéka legyen a Péterfy bácsi „Székely mesék” könyve. Hazai eredeti székely mesék ötven gyönyörű kép van a csinos mesés könyvben, melyet postaküldéssel együtt egy koronáért küld: Péterfy Tamás író, Budapest IX., Köztelek. A „Székely mesék” a mese irodalomban páratlan és igen becses könyv, mert mesái az „En Ujásom” és más elsőrendű lapokban jelentek meg. Most a hazai gyönyörű mesék egy kötetben és 60 szép képpel díszítve csak egy korona. A könyv borítéka eredeti székely kaput ábrázol ötféle színnyomathal. Előzetők gyűjtésére gyűjtőívot szivesen küld az író és öt előzető után egy tisztelet példányt ad. A „Székely mesék” december első napjaiban jelenik meg, tehát jobb és szebb karácsonyi ajándékokat képzelné sem lehet a jó gyermekek részére. A kedves mesés könyv megrendelését igen ajánljuk.

Kitűnő jamalkai tea-rum. — Kenyeres Károly jónévi brassói kenyér- és likőrgyárának készítménye. — pecsételt palackokban kapható úzv. Karda Lajosné üléletben, Csikszeredában. Mikó-utca 228. sz.

Sz. 12520—908. tkvi.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY KIVONAT.

A csikszeredai kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Györgypál János végrehajtójának Bálint András végrehajtást szenvedett elleni 200 korona tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén levő Csakaplóca község határára főkővő a csikaplóczi 2383, az tjkvben A + 1 rez. 313, 314. hrz. 320 korona, 2. rez. 2356. hrz. 10 korona, 3. rez. 4028. hrz. 4 korona, 4. rez. 4062 hrz. 4 korona, 5. rez. 6203 hrz. 12 korona, 6. rez. 6486, 6487. hrz. 22 korona, 8. rez. 1585/1. hrz. 2 korona, 9. rez. 3155. hrz. 8 korona, 11. rez. 7486/2. hrz. 2 korona, 12. rez. 703/1. hrz. 2 korona kikiáltási árban, és pedig Bálint Juliánna és Bálint Antal kiskorúak jutalékára is; megjegyzetlik azonban, hogy ezen árverés által a C/2. alatt Bálint Istvánné szül. Antal Juliánna javára ezen ingatlanok 1/6 részére bekebelezve levő élethossziglani haszonélvezeti jog nem érintik.

A csikaplóczi 2290. sz. tjkvben A + 1 rez. 10229/4, 12229/b. 12080, 10231. hrz. ingatlan 44 korona kikiáltási árban a Xántus Antal (patika), Bálint András, Bálint Juliánna, Bálint Terézia, Bálint Rozália kiskorúak, Bálint Károly, Botár Ignác, Xántus Dávid társulajdonosok jutalékára is, azon megjegyzéssel hogy ezen árverés által ezen ingatlan 2/6 részének 1/6 részére C. Bálint Istvánné szül. Antal Juliánna és ugyanezen ingatlan 3/6 részére C. 3. alatt úzv. András Jánosné szül. Katalin javára bekebelezett élethossziglani haszonélvezeti jog nem érintik.

A csikaplóczi 813. sz. tjkvben A + 1 rez. 8175, 8176, 8177, 8178. hrz. ingatlan 80 korona kikiáltási árban a Sántus Antal (patika), Bálint Juliánna, Bálint Antal, Bálint Károly, Sillő Lászlóné szül. Antal Juliánna, Bálint András, Csedő Lajosné Bálint Juliánna, Bálint Antal és Botár Ignác társulajdonosok jutalékára is, és pedig ezen ingatlanból 1/6 részére C. 1. alatt Bálint Istvánné szül. Antal Juliánna javára és 1/6 részére C. 6. alatt úzv. András Jánosné élethossziglani haszonélvezeti jog érintetlen hagyása mellett, a csikaplóczi 246. sz. telekjegyzőkönyvben A + 1 rez. alatti 159, 160/1. hrz. b. előadás 360 korona kikiáltási árban, és pedig nemcsak a végrehajtást szenvedő, hanem Nagy Sándor, Antal Juliánna, Bálint Istvánné, ifj. Gergő Mihály, úzv. Nagy Sándorné szül. Orbán Anna, Bálint Juliánna férj. Csedő Lajosné, Bálint

Antal társulajdonosok jutaléka is, továbbá a csikvároslalvi 704 sz. tjkvben A + 2645/1. hrz. ingatlan 10 korona kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi december hó 28-ik napján délután 9 órákor Csakaplóca község határára megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 100/6-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42 §-ában jelölt árforalmmal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3533. sz. alatt kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiállítás előtt kezelni, avagy az 1891. t.-cz. 170. §-a értelmében a bántóúznak a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályzerű elismorvdyút átadjogáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Csikszereda, 1903. szept. 22.

GECZŐ BÉLA.

kir. törvényszéki bíró.

691—1903.

végph. szám.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulírt bíróság végrehajtó az 1891. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében szanel közhírré teszi, hogy a kir. járásbírószék 1903. évi Sp. I. 527—3. számú végzése következtében dr. Weiss Miksa ügyvéd által képviselt Grebe Hendrik kolozsvári lakos javára Booskor Antal csikszeredai lakos ellen 152 korona s jár. erejéig 1903. évi augusztus hó 4-én foganatosított kikiáltási végrehajtás nyíjan f. lllfoglalt és 750 koronára becsült következő ingóságok u. m.: Pallas Lózikon és hazi bútorok nyilvános árverésen eladhatnak.

Mely árverésnek a csikszeredai kir. járásbírószék 1903. évi V. 809—2. számú végzése folytán 152 korona tőkekötvetelés, n. n. k 1903. évi április hó 3-ik napjától járó 5/6 kumati kamatát és eddig összesen 52 koronában bíróság már megállapított költségek erejéig Csikszereda város tanács. elölti ténen leendő kifizetésére 1903. évi december hó 2-ik napjának délután 2 órája határidőül kitétetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1891. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbet igerőnek, szükség esetén, becsárón alul is elfognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok minők is le és felll foglaltatták a uszakra kikiáltási jogot nyrték volna, azon árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Csikszeredán, 1903. évi november hó 12-ik napján.

ÁBRAHÁM MÁRTON,
kir. bír. végrehajtó.

Üzlet-átvétel!

Alulírott mint a Hauptvogel-czég utóda brassói férfiszabó üzletének helybeli üzletvezelője tudatni kívánom, a n. é. közönséggel, hogy a fent nevezett cégzögl az üzletet átvettem s azt a mai kornak megfelelő

FÉRFISZABÓ-ÜZLETET

saját nevem alatt tovább fogom folytatni a jelenlegi helyen.

Becsületes munkásság, jó minőségű anyag és szolid árak mellett lesz törekvésem az igen tisztelt nagyszerű közönség elismerését kegyes pártolása után kiérdemelni.

Csikszereda, 1903. év október hónap.

Kiváló tisztelettel

Takó Károly férfiszabó,
Csikszereda.

Szolid és szabott árak!

Merza Rezső

első temetkezési intézete Csikszerezében (főtér).

Ajánlja előforduló halálesetek alkalmával dusan berendezett raktárát: mindennemű fa- és crezkoporsókban, nagy választék halotti felszerelésekben, koszorúk és koszoru szalagokban. Továbbá szabadisz, kapudisz és minden e szakmába vágó felszerelések, a legmagasabb igényeknek megfelelően újonnan berendezve.

Diszes halottas kocsit az általam rendezett temetésekhez díj nélkül adok használatra.

Előforduló esetek alkalmával intézetemet, a nagyérdemű közönség szíves figyelmébe ajánlván, maradok tisztelettel

MERZA REZSŐ.

Gyors és pontos kiszolgálás.

Vilándó butor kia. it. s az I. emeleten.

Alapítva
1880.

Alapítva
1880

KÖPFER.

Első butor és kárpitos kivitelű üzlet Brassó kapu-utca 48 sz.

Van szerencsém Csikszeređa város és vidéke nagyérdemű közönségének becses figyelmét felhívni az

Első butor és kárpitos kivitelű üzletemre

Vilándó és dusan felszerelt butor raktár. Szőnyegek, tükrök és képek a legegység- u. m. barok és ó-nemet halószobák, ebéd- és szerűbbtel a legdiszesebb kivitelűg, ut- lők, szalon és garco lakas berendezések. tanyos arak mellett.

Kárpitos és diszitó munkák házon kívül is eszközöltetnek.

Butorok esomagolása és szállítása elvállaltatik.

Videki megrendelesek legpontosabban eszközöltetnek.

KÖNYVNYOMDA és KÖNYV KERESKEDEÉS.

MŰVEK, FOLYÓIRATOK
ÉS FALRAGASZOK

KÖRLEVELEK, NYUGTÁK
ÉS ÁRJEGYZÉKEK

ÜZLETI KÖNYVEK

KITŰNŐ FEHER és FOGALMI
PAPIROK

NAGY VÁLASZTEK
IMAKÖNYVEK OLVASÓKBAN

VIDÉKI RENDELÉSEK A LEGNAGYOBBI
PONTOSSÁGGAL ESZKÖZÖLTETNEK

GYÖNÖS ÉS TÁRSA, CSIKSZEREDÁBAN.

RAKTÁRON TARTUNK ÜGYVÉDI LELEKE-
ISKOLAI NYOMTATVANYOKAT.

ÜZLETI LEVELEK

ELJEGYZÉSI ÉS ESKŰVŐI
MEGHÍVÓK

NÉVKARTYÁK

A LEGSZEREBB ÉS LEGOLCSÓBB
LEVELEZŐLAPOK KAPHATÓK

NAGY VÁLASZTÉK LEVELEZŐLAP-
IROSZERKEK, PECSÉTVIASZOKBAN

A CSIKSZEREDA KIADÓHIVATALA.

Mindennemű (szinarany, platin, ezüst, rézfoncsor, zománicz) fogtömés, foghúzás, fogtakarítás és műfogak készítése

Verecs Sándor dr.

fogorvosi és fogtechnikai műtermében

CSIK-SZEREDÁBAN

Lázár Domokos-féle ház (szemben a Kosuth-szállóval) en életén.

Rendelés déltán 1/2, 2-től 5-ig.

A Dr. G. SCHMIDT fő-törzs és tisztí-orvos-féle Fülolaj

gyógyít időzakek étkezéset, fülfojást, fül- és nagythallást, még idült esetekben is. Eg edül kapható üvege 2 f. a

DR. ROTSCHNEK EMIL
gyógyszertárában, Debreczen.

Idegen világrészekből.

Földrajzi ismereteket terjesztő elbeszélések az ifjuság számára.

Egy-egy számú ára 30 fl.

Kapható: lapunk kiadóhivatlatában.

Szőlőlugast

Ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

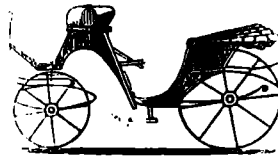
Ezre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (hár mind kuszó természetű), mert nagyobb része ha magra is, természet nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lúgának alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házuakat az egész szőlőterre idején a legkülönb munkatály és más étes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem a minden oly ház, melynek fala mellett a legeszkélyebb gondoskodással felnevelhető nem volna, amelyekből más gyümölcsöknek, korbáknak, koridáknak stb. a legeszkélyebb dísz. anélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglaljanak az egyébre használható részekből. Ez a legkülönbetűbb gyümölcs, mert minden éven terem.

A fajok ismeretiségre vonatkozó, számos fénynyomatú katalógus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki czalmé egy levelezésilapon tudja.

Csal:

Érmelléki első szőlőoltványtelep
Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

László Lőrincz

kovács,

kerékes, nyerges- és kocsifényező műhelye
Csikszereda, Vár-utca 230. sz.

Bátor vagyok a nagyérdemű közönség becses figyelmét felhívni

kovács, kerékes, nyerges és kocsifényező

műhelyemre, mely már 18 éve, hogy tenm áll a helybeli piacon.

Nem tires reklámokkal akarom jó hírnevemet megalapítani hanem utóérhetetlen, mindengényt kielégítő munkával, elvállalok mindennemű fent jelzett szakmába vágó munkát valamint javításokat. Hogy minden nemű készítmény hazánkban bármely helyen megálja helyét, a mellett bizonyít ama körülmény, hogy már éremmel két ízben voltam kitüntetve. A mélyen tisztelt közönség pártfogását kérve

maradok alázatos tisztelettel

László Lőrincz Csikszereda.

Figyelemre méltó!

Bátor vagyok a nagyérdemű közönség becses bizalmához fordulni mostan is ép mind az előtt és kérve becses pártfogásukkal megtisztelni.

Üzletemben minden árut a legelső kézből szerzek be és így mindig a legújabb és legjobb árut árusítok azzal az elvvel, hogy „kevés haszon, nagy forgalom” élénkíti az üzletet.

Becs-es pártfogásukat kérve, maradok

alázatos tisztelettel

Székelyhidy Sándor,

női- és férfi divat-üzlet, Csikszereda.

(Üzletem a Hutter szállóval szemben).

FILÓ KÁROLY-né

temetkezési intézete Csikszeredában.

Ajánlja az előforduló halálesetek alkalmára dusan berendezett raktárát, mindennemű és fajtájú fa- és ércz utínzatu koporsóit, légmentes és elzárható

ÉRCZ KOPORSÓIT.

Nagy választék sirkoszorukban és szállagokban, szóval mindenemű czikkekből, mely a temetéshez szükséges.

Továbbá tudomására kívánom hozni a n. é. közönségnek, hogy mitűn a legelső gyűréssel léptem összeköttetésbe, azon helyzetbe vagyok, hogy a legjutányosabb árakban képes vagyok minlelt számítani, úgy hogy a versenyképesség felülmúlhatatlan, mivel üzletem saját házaamban van, sem bolt bért, sem kiszolgálásért nem fizetek, saját magam szolgállok ki vevőimnek, saját gyászokcsim van, melyót 50 korona vásárlásnál csekély díjért becsátok rendelkezésére.

Revaltalozást, díszítést is a legjutányosabban számílok. Segédkezem a hullás szükséges elhelyezésében is.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve, vagyok kész szolgálattal

Filó Károlyné.